

Dosarul nr.2ra-1501/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (N.Arabadji)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (E.Palanciuc, G.Moscalciuc, V.Clima)

ÎNCHEIERE

01 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mariana Ermarachina împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, Asociației Profesionale ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, Societății cu Răspundere Limitată ”Romig-Auto”, Truhin Veaceslav privind încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” și a fost menținută hotărârea din 09 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 23 ianuarie 2014, Ermarachina Marina a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, Asociației Profesionale ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, Societății cu Răspundere Limitată ”Romig-Auto” și a lui Truhin Veaceslav privind încasarea de la Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni și de la Asociația Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” despăgubirea de asigurare în sumă de 13716 lei, penalitatea în sumă de 12028,93 de lei, cât și cheltuielile de judecată în mărime de 3000 de lei pentru servicii juridice, 772,35 de lei taxa de stat, cheltuieli de dobândire a probelor de la Întreprinderea de Stat „CRIS „Registru”, pentru citarea părților și încasarea din contul lui Truhin Veaceslav și a societății cu răspundere limitată „Romig-Auto” a prejudiciului moral în mărime de 25000 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat că la data de 01 iunie 2013, aproximativ la ora 19:50, în mun. Chișinău, la intersecția străzilor XXXXX cu ZZZZZ, s-a produs un accident rutier, în care au fost implicate automobilul de model Mazda 2 Passion Orange, cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de Ermarachina Marina și automobilul de model Mercedes 412 cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de către Truhin Veaceslav. În rezultatul accidentului rutier produs la data de 01 iunie 2013, automobilul cu nr. XXXXX, a fost deteriorat. În rezultatul investigațiilor, de către agentul constatator a fost perfectat procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI02 005669 din 01 iunie 2013. Vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Truhin Veaceslav, care a încălcat prevederile pct. 39.1 și 41.2 din Regulamentul Circulației Rutiere. Persoana care a fost recunoscută vinovată în producerea accidentului rutier, activa în funcția de șofer la SRL „Romig-Auto”.

Conform contului de plată nr. ASM0000376 din 03 iunie 2013, înaintat de stația de reparații a SA „DAAC-Hermes”, costul pieselor și lucrărilor de reparații a fost estimat la suma de 13 716 lei.

A mai indicat reclamanta că din materialele dosarului contravențional, se atestă că la data de 16 noiembrie 2012, între persoana fizică Nedranco Igor și compania de asigurări „Asterra Grup” SA a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto seria BS nr. 0013950, pentru automobilul de model „Mercedes 412”, fiind eliberată polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă seria BS nr. 0013950. Conform contractului de asigurare de răspundere civilă nr. BS nr. 0013950 din 16 noiembrie 2012, automobilul de model Mercedes 412, cu numărul de înmatriculare XXXXX, șoferul căruia se face vinovat de comiterea accidentului rutier, a fost asigurat la compania de asigurări „Asterra Grup” SA.

A relatat reclamanta că la data de 03 iunie 2013 și ulterior, la 18 iulie 2013 a notificat Compania de Asigurări „Asterra Grup” SA despre cazul asigurat și a solicitat recuperarea prejudiciului cauzat în mărime de 13 716 lei, dar, la aceste solicitări a primit refuz din partea companiei de asigurări, care a invocat precum că accidentul produs la data de 01 iunie 2013, nu este caz asigurat. Ca rezultat, Ermarachina Marina s-a adresat la SRL „Roming-Auto”, Truhin Veaceslav și Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” cu solicitarea de reparare a prejudiciului material cauzat, dar nu a primit nici un răspuns. Totodată, în privința acestui fapt, s-a adresat la Comisia Națională a Pieței Financiare cu o plângere, la care Comisia i-a comunicat că Compania de Asigurări „Asterra Grup” SA este obligată să recupereze prejudiciul cauzat reclamantei.

A menționat reclamanta că ținând cont de faptul că posesorul automobilului de model Mercedes 412, este o altă persoană decât persoana vinovată de producerea accidentului rutier, în baza principiului reparării integrale a prejudiciului cauzat, Ermarachina Marina a considerat că este îndreptățită să solicite repararea prejudiciului real suportat de la posesorul automobilului de model Mercedes 412, adică SRL „Romig-Auto”, care poartă răspundere delictuală în baza art. 1410, 1403 Cod Civil, și de la Truhin Veaceslav în baza art. 1398 Cod Civil.

A susținut reclamanta că, deși la data de 03 iunie 2013, reclamanta a înregistrat la Compania de Asigurări „Asterra Grup” SA cerere privind recuperarea prejudiciului, compania de asigurări nu și-a onorat obligațiunile de plată a despăgubirilor, motiv pentru care este îndreptățită să solicite încasarea de la compania de asigurări „Asterra Grup” SA a unei penalități în mărime de 0,1% din paguba real cauzată.

A invocat că în rezultatul producerii accidentului rutier, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral prin neachitarea despăgubirii în termenul stabilit de lege.

Prin hotărârea din 09 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Ermarachina Mariana a fost admisă parțial și s-a încasat de la Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” în beneficiul Mariane Ermarachina suma de 13716 lei cu titlu de despăgubire cât și cheltuielile de judecată, inclusiv 776,57 de lei taxa de stat, 250,55 de lei cheltuieli pentru citare, primirea extrasului și 2000 de lei pentru asistență juridică, iar în total suma de 14773,12 lei. S-a încasat de la Truhin Veaceslav în beneficiul Mariane Ermarachina suma de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. S-a încasat de la Truhin Veaceslav în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată depusă de Ermarachina Mariana a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. În baza art. 85 Codul de procedură civilă, Ermarachina Mariana s-a scutit de la plata taxei de stat, reieșind din starea materială a acesteia.

La data de 29 martie 2017, avocatul Canja Alexandru, în interesele Companiei de Asigurări „Asterra Grup” SA a depus cerere de emitere a unei hotărâri suplimentare.

Prin hotărârea suplimentară din 12 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea reprezentantului pârâtului Compania de Asigurări „Asterra Grup” SA privind emiterea unei hotărâri suplimentare a fost admisă. S-a emis o hotărâre suplimentară prin care cererea Companiei de Asigurări „Asterra Grup” SA privind încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 3000 de lei, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” și a fost menținută hotărârea din 09 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Cererea depusă de Compania de Asigurări „Asterra Grup” SA privind compensarea de la Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1 700 de lei, s-a respins ca neîntemeiată.

La adoptarea soluției sale instanța de apel a invocat că obiectul generic al prezentului proces îl constituie repararea prejudiciului cauzat în rezultatul accidentului rutier, iar obiectul juridic material al procesului îl constituie cuantumul prejudiciului material cauzat reclamantei.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond just a constatat că, acțiunea reclamantei este una întemeiată urmând ca prejudiciul material ce a fost cauzat reclamantei Mariana Ermarachina să fie reparat de către Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, constatând cert că, la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model Mercedes 412, condus de Truhin

Veaceslav, se afla în posesia legală a SRL „Romig-Auto”, care nu a respectat cerințele stabilite la art. 4 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Instanța de apel a mai relatat că temeinicia soluției adoptate de prima instanță se confirmă și prin scrisoarea din 05 noiembrie 2013 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare în care este indicat, că la momentul producerii accidentului rutier automobilul de model „Mercedes 412” cu numărul de înmatriculare XXXXX se afla în posesia legală a SRL „Romig-Auto”, care nu a respectat cerința stabilită la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, fiind aplicabile astfel prevederile art. 20 alin. (5) din Legea 414 din 22 decembrie 2006, conform cărora drepturile persoanei păgubite prin accident de autovehicul în care posesorul autovehiculului nu are încheiată asigurare obligatorie de răspundere civilă auto se exercită față de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

La 04 iunie 2018 Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii în partea încasării din contul companiei de asigurări “Aster Grup” SA în beneficiul Marinei Ermarachina a pretențiilor solicitate în acțiune.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Recurentul a invocat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au dat o apreciere arbitrară probelor anexate la dosar cu privire la posesia mijlocului de transport implicat în accidental rutier.

Recurentul a relatat că instanțele inferioare au aplicat o normă ce nu trebuia să fie aplicată și anume art.8 alin. (2³), art.20 alin.(5) a Legii nr.414 din 22.12.2006.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale la 10 aprilie 2018 (f.d.248), însă date care ar confirma recepționarea acestora de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 04 iunie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se

consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de

o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru